

Κωνσταντῖνος Α. Βοβολίνης

Ἡ ἘΚΚΛΗΣΙΑ
Εἰς τὸν ἄγωνα
τῆς ἐλευθερίας

·ΔΥΝΤ·

·ΔΘΝΤ·

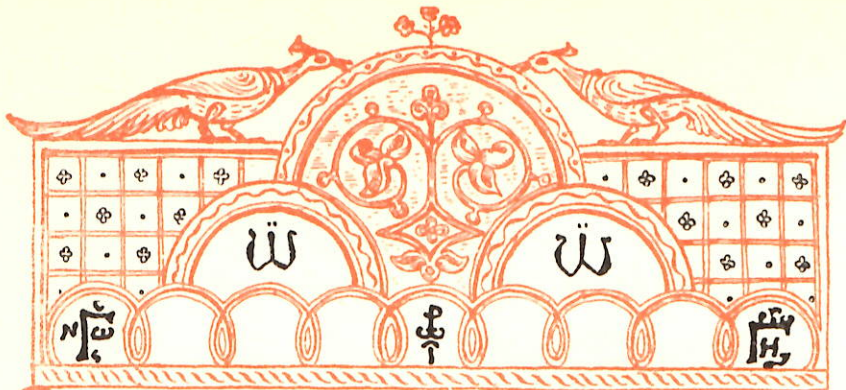

ἑκδόσεις

ΠΑΝΔΟΚΛΕΙΣΙΟΥΝΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ

Ἄγροδοται
Εἰς τὴν Ἱερὰν Ἐκκλῆσιν τοῦ Πατρὸς μου
Ἀντωνίου Ἐσ. Βοβολίνη

Εγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός • ὁ
ποιμὴν ὁ καλός, τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ τίθει ὑπὲρ τῶν προβά-
των • ὁ μωσαῖος δὲ καὶ οὐκ
ὄν ποιμὴν, ὃ οὐκ εἶσι τὰ πρόβατα ἴδια
θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίνοι τὰ
πρόβατα καὶ φεύγει • καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει
αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα •
ὁ δὲ μωσαῖος φησὶ, ὅτι μωσαῖος εἶσι
καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων •
εγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός • καὶ γινώσκω
τὰ ἐμά, καὶ γινώσκονται ὑπὸ ἐμῶν •
καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, καθὼς γινώ-
σκει τὸν πατέρα • καὶ τὴν ψυχὴν μου τί-
θει ὑπὲρ τῶν προβάτων •

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐξ ὅτου ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἔπαυσε τοὺς ἐναντίον τοῦ Χριστιανισμοῦ διωγμοὺς καὶ ἐμερίμνησε διὰ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ γαλήνην, τάχιστα ἡ Ὁρδοδόξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία συνετατίσθη μὲ τὸ Ἀνατολικὸν Ῥωμαϊκὸν Κράτος, τὸ μετ' ὀλίγον ἐξελιχθὲν εἰς Βυζαντινὸν τοιοῦτον καὶ ἀπετέλεσε τὴν οὐσίαν καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ χαρακτῆρα. Οὕτω διὰ τὴν ἄνοδον ἐπὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου ἤρκει ἡ ἰδιότης τοῦ Ὁρδοδόξου, ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος καὶ οὕτως ἐπετεύχθη ἡ συγχώνευσις τοῦ ἐθνικοῦ μωσαϊκοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐντὸς τῆς ἰδέας τοῦ Ἑλληνορδοδόξου Κράτους.

Ἐντεῦθεν δὲν εἶναι ἄπορον οὔτε τὸ ὅτι τὰ ἱερά σκεύη τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν Ναῶν ἐπωλήθησαν διὰ νὰ ἐξοικονομηθῶσι τὰ μέσα τοῦ κατὰ τῶν Περσῶν πολέμου, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, οὔτε τὸ ὅτι εἰς τὸν Πατριάρχην Σέργιον ἐνεπιστεῦθη τὴν ἄμυναν καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ Αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος, ἀναχωρῶν διὰ τὴν σταυροφορικὴν του ἐκστρατείαν, οὔτε τὸ ὅτι, ἐπανερχόμενος νικητῆς, τὴν ἀνάκτησιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἀποκατάστασιν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει ἐθεώρησεν ὡς τὸν μεγαλύτερον καὶ ἐνδοξότερον θρίαμβόν του.

Διὰ ταῦτα εὐνόητον καθίσταται διατί ἐν τῇ ἀδιασπάστῳ ἐνώσει τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἰδέας δὲν ἐγίνετο καὶ οὐσιώδης διάκρισις μεταξὺ πολιτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς Ἡγεσίας, καὶ ἡ δευτέρα αὕτη, ὑπάρχουσαν μὲν, συνεπλήρου τὴν πολιτικὴν τοιαύτην, ἐκλείπουσαν δέ, ἀνεπλήρου αὐτήν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ μακραίωνος κοινοῦ ἔκτοτε βίου. Καὶ ἡ ἀντίληψις αὕτη ἦτο τόσον αὐτονόητος, τόσον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅσον καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὥστε εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Κληρικῶν τῆς ἐξέσπα ἡ λύσσα αὐτῶν, εὐκαιρίας τυχούσης.

Τὴν πραγματικότητα ταύτην βαδύτατα ἐρριζωμένην εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ θεοφρουρήτου ἡμῶν Γένους καὶ τὴν ὅποιαν δὲν ἠδυνήθη οὔτε νὰ ἐκριζώσῃ οὔτε κἄν νὰ κλονίσῃ τὸ ὑπὸ τῶν Βαυαρῶν τὸ πρῶτον εἰσαχθὲν καὶ ὑπὸ τῆς πολιτικῆς Ἡγεσίας ἔκτοτε ὑποδαλόμενον ἐν ἀδιαλείπτῳ σχεδὸν συνεχεῖς ἀντικλησιαστικὸν πνεῦμα, ἔρχεται νὰ ἐξάρῃ τὸ ἀνά χεῖρας ἔργον. Ἐξαίρον τὰς εἰς αἷμα θυσίας τοῦ Ἑλληνορδοδόξου Κλήρου πιστοποιεῖ τὴν συνεχιζομένην πλήρη συνταύτισιν Ἐθρασκείας καὶ Ἐθνους καὶ συνειδητοποιεῖ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν ἐνυπάρχουσαν ἐν αὐτῇ εὐσέβειαν καὶ εὐλάβειαν καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν του ἐμπιστοσύνην καὶ ἀφοσίωσιν.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἐθνους πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν του καὶ τοὺς μάρτυρας Κληρικοὺς εἶναι μεγάλη καὶ πᾶς ἀληθινὸς Ἕλλην κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον συγκινεῖται ἐμπρὸς εἰς τὴν σημαίαν τῆς Πατρίδος του καὶ εἰς τὸ ράσον τῆς Ἐκκλησίας του. Αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν διερμηνεύει τὸ βιβλίον τοῦ κ. Κ. Α. Βοβολίνη καὶ ἀποτελεῖ μίαν πολύτιμον πινακοθήκην τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων Κληρικῶν, τῶν ὑπὲρ τοῦ Γένους θυσιασθέντων ἀπὸ τοῦ 1453 μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Αὐγουστος, 1952

† Ο ΛΟΗΝΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝ